

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Heleny Mörtlové a přísedících Jany Pražmové a Mgr. Radky Radošové v hlavním líčení konaném dne 25. listopadu 2021 v Táboře

takto:

Obžalovaný

je vinen, že

dne 1. 3. 2021 v přesně nezjištěné době před 4. hodinou ranní, poté, co požil přesně nezjištěné množství návykové látky pervitin, a kdy koncentrace metamfetaminu v jeho krvi činila 200 ng/ml, řídil z místa svého bydliště – z obce [redacted] do obce [redacted] a zpět směrem do obce [redacted] bez platného řidičského oprávnění, osobní motorové vozidlo tovární značky [redacted] vědom si jeho špatného technického stavu, ačkoliv nebyl schopen řízení vozidla ovládat zcela bezpečně, ve 4.14 hodin, když se jej na křižovatce silnic č. [redacted] pokoušel předepsaným způsobem zastavit uniformovaný policista Obvodního oddělení Policie ČR [redacted] stojící přibližně ve středu vozovky ve služební reflexní vestě a s červeným světlem v pravé ruce, obžalovaný nejprve zpomalil a ztlumil dálková světla, načež prudce zrychlil a jel směrem na stojícího policistu, jehož nesrazil pouze díky tomu, že [redacted] se podařilo před vozidlem uskočit do strany, obžalovaný ani poté vozidlo nezastavil a pokračoval v jízdě po silnici č. [redacted] směrem od obce [redacted] na obec [redacted] načež z ní sjel vpravo na lesní cestu, kde po cca 30 m nezvládl řízení a narazil přední částí vozidla do kmene stromu, na vozidle přitom vznikla škoda ve výši nejméně 52 000 Kč, a obžalovaný utrpěl otřes mozku, tržnou ránu na hlavě a natržení

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Skopcová.

šlachy loketního ohýbače zápěstí pravé ruky, s obvyklou dobou léčení kolem 3-4 týdnů, dopravní nehodu neohlásil, vozidlo ponechal na místě nehody a z místa nehody utekl,

tedy

- vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku, a způsobil tímto činem dopravní nehodu,

- užil násilí v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby, a takový čin spáchal se zbraní,

čímž spáchal

- přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku,
- zločin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 325 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnáct) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **36 (třicet šest) měsíců**.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů v trvání **48 (čtyřicet osm) měsíců**.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení soud vyslechl obžalovaného, svědky – policisty [REDAKCE] a se souhlasem procesních stran přečetl znalecké posudky z oboru doprava, odvětví doprava silniční a z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, jakož i z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika. Dále byly v souladu s ustanovením § 211 odst. 6 trestního řádu přečteny úřední záznamy o vysvětleních těchto osob: [REDAKCE] Rovněž byly provedeny důkazy listinné a věcné, z nichž byl přehrán soubor uložený na DVD zachycující rozhodný okamžik, když tento záznam byl pořízen z kamery ve služebním vozidle policistů. Po zhodnocení všech provedených důkazů dospěl soud k závěru, že je na místě rozhodnout odsuzujícím rozsudkem, a to zcela v souladu s obžalobou.
2. Obžalovaný nepopíral ani v přípravném řízení, že předmětné vozidlo řídil, ačkoliv předtím užil pervitin. Nepopíral ani, že neměl v tu chvíli platné řidičské oprávnění. Nerozporoval nijak ani technický stav vozidla, byl si vědom toho, že vozidlo nemá funkční brzdy.
3. Necítí se být ovšem vinen jednáním, kde je mu kladeno za vinu, že úmyslně najížděl na policistu [REDAKCE]. Popřel, že by zrychlil, když byl policista ještě před jeho vozidlem, tvrdí ovšem odlišně v přípravném řízení a odlišně v hlavním líčení, kdy přidal plyn. V přípravném řízení ale uvedl, že přidal plyn, až když viděl, že policista je stranou, a že jel vozidlem u pravé „taluty“. Brzdy nebrzdily a nevěděl prý, co má dělat, takže zazmatkoval a chtěl ujet. Řízení ovšem v té rychlosti nezvládl a došlo k nehodě. Pak moc již neví, co se dělo, probral se v lese, pak šel domů, byla mu hrozná zima, přišel táta a odvezl ho do nemocnice. Řidičský průkaz neměl, neboť měl zákaz řízení a znovu si chtěl řidičský průkaz udělat až po opravě auta. To pak chtěl jet projet, odvezl ho do lesa, tam to ale bylo zablácené. Musel vyjet na silnici, tam pak viděl policii. Doznal, že večer užil pervitin, předtím ho měl naposledy asi před 2 měsíci. Brzdy potřebovaly odvzdušnit, na tom se

domlouval s [REDAKCE] že k němu kvůli tomu dojde, protože na to jsou třeba dva. Bylo to sice nad rámem, ale on byl vzhůru. Potřeboval mít auto opravené, protože potreboval jezdit. Musel být pojízdný kvůli dítěti. Auto ovládal rychlostmi, zpomaloval podřazováním, ruční brzda také nebyla funkční. Brzdy nefungovaly vůbec. Jel však hodně pomalu. Předchozí užití pervitinu už na něj žádný vliv nemělo. Policejní auto viděl poprvé tak 100 metrů od křižovatky mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] kde je horizont. Přes rychlosti to ovšem ubrzdit nešlo. Chvilku se prý snažil za policistou zastavit, ale nešlo to, když pak kolem něj projel, zpanikařil, takže začal ujíždět. Viděl prý pouze jednoho policistu. Viděl, že měl asi žlutou vestu, ale červené světlo neviděl. Je možné, že mu plácačkou ukazoval ke straně, kde má zastavit, přesně to ale neví. Spíš mu přišlo, že tu žlutou vestu držel v ruce a mával s ní. Policista stál na levé krajnici proti němu. Aby ho neohrozil, tak pravými koly „lízнул“ pravou talutu, což je podle něj vidět i na záznamu. Policejní auto stálo prý na křižovatce, křižovatka byla před policistou, který stál v mírném kopci dolů. Když poprvé zahlédl policistu, začal brzdit přes rychlosti a ztlumil světla, rychlosti podřazoval, takže zpomaloval. Pak ale uviděl, že to neubrzdí, projel kolem něho, pak se ještě chvíli snažil to ubrzdit přes rychlost, ale zpanikařil a začal ujíždět. Světla ztlumil, aby policistu neoslňl, zrychlil asi 10 metrů poté, co projel za poškozeného. V přípravném řízení ale odchylně uvedl, že zrychlil, když byl vedle policisty. Neví, jak policista reagoval. Obžalovaný poté popsal následný nehodový děj. Po nabourání vozidla do stromu z něj utekl a běhal někde po lesích. Dříve si to ovšem ani nevybavoval. Svého jednání lituje. Už je poučený, do auta už by nevlezl pod vlivem nějaké látky ani bez řidičáku. V té době sice již zákaz řízení neměl, ale neměl řidičský průkaz vyřízený. Popsal svá zranění a vyjádřil se k výši škody na vozidle, která byla kolem 50 000 Kč. Nehodu neohlásil, protože vůbec nevěděl, co dělá, nepamatoval si ani, kudy chodil a jak se dostal domů a neví ani, zda jej policisté pronásledovali. Dodal, že policistu uviděl tak na 15-20 metrů, možná 30, těžko říct. Viděl ho ale docela dlouho, hlavně koukal na policejní auto a policista stál v mírné zatáčce v kopci, pod horizontem, takže ho uviděl až pak, když přejel horizont křižovatky.

4. K věci se podrobně vyjádřil [REDAKCE] Uvedl zejména, že tehdy měli 24 hodinovou službu s kolegou [REDAKCE] který také slouží na [REDAKCE] Bylo to z 28. února na 1. března 2021, takže začali dělat opatření na kontroly okresů kvůli covidu-19, od půlnoci měli určené body, kde mají kontrolovat, oni stáli na křižovatce [REDAKCE] Zkontrolovali jedno vozidlo, které tam projíždělo, to pak odjelo a následně jelo další vozidlo, to se rozhodl také zastavit. V křižovatce stáli, vozidlo bylo zastavené kolmo k té probíhající komunikaci. U vozidla stál kolega, [REDAKCE] svědek stál vprostřed komunikace, byl oblečen tak, že měl svou kompletní výstroj plus zelenou reflexní vestu, vozidlo stavěl s červeným světlem v ruce, stál vprostřed tak, jak jsou naučení a jak je zvykem stavět vozidla. Řidiči vozidla dal pokyn červeným světlem, to držel v pravé ruce a levou rukou ukazoval směr, ono to v té noci je hůř vidět. Proti němu stálo nastartované služební vozidlo s rozsvícenými obrysovými světly, takže viděl muset být. Řidič nejdříve reagoval zpomalením a přepnutím dálkových světel na tlumená, ale ve vzdálenosti cca 30m vozidlo zrychlilo do jeho směru, kde stál on, takže musel ustoupit do pravé strany. Vozidlo projelo mezi ním a služebním vozidlem a pokračovalo ve směru na [REDAKCE] on z toho byl zaskočený, chvíli stál, pak kolega vykřikl, že jedou za ním, rozběhl se, nasedl do služebního vozu jako řidič a jeli za užití svíceného znamení (majáku). Viděli ale už jenom jeho obrysová světla, za obcí [REDAKCE] kde je to členité, už ho neměli na dohled. Podle stop v prachu na vozovce bylo vidět, že „řezal“ zatáčky ve větší rychlosti. Za obcí [REDAKCE] v lesním porostu po pravé straně zahlédli, jako stojí nějaké vozidlo. Po chvíli se k tomuto místu vrátili, protože jinde před sebou již žádné jedoucí vozidlo neviděli. V lese našli vozidlo, z něhož se kouřilo, bylo ale prázdné, řidiče hledali neúspěšně v okolí, zavolali posily a psůvoda a hasiče.
5. Svědek [REDAKCE] k upřesňujícím dotazům podrobně popsal, kde se v době zákroku nacházel, stál před křižovatkou za autobusovou zastávkou uprostřed vozovky. Rychlost příjezdícího vozidla odhadnout nedokáže, ale nijak velkou rychlostí nejelo. Kdyby zůstal stát na místě, kde dával vozidlu znamení k zastavení, pravděpodobně by byl sražen. Myslí si, že ho řidič zaznamenal, protože

nejprve zpomalil a ztlumil světla. Svědek odstoupil či uskočil, čímž střetu zabránil. Nedokáže odhadnout časový okamžik, který uplynul od doby změny světél do zrychlení vozidla, a nedokáže se vyjádřit ani k tomu, zda vozidlo nějak měnilo směr jízdy. Svědek pak do plánu zakreslil místo, kde stálo jejich služební vozidlo. Domnívá se, že mohl být vidět ze vzdálenosti cca 50 – 80 metrů a to zrychlení vozidla vnímal tak ze vzdálenosti cca 30 metrů.

6. [REDAKCE] vypovídal rovněž jako svědek v hlavním líčení a popsal průběh služebního zákroku ve shodě se svědkem [REDAKCE]. Ve shodě se svědkem [REDAKCE] popsal i styl jízdy vozidla, které na výzvu kolegy nezastavilo, ale ujíždělo, přičemž zrychlilo ještě v době, když se nacházelo před policistou [REDAKCE], který musel ustoupit, jinak by mohl být vozidlem sražen.
7. Z úředního záznamu o vysvětlení [REDAKCE] (přítelkyně obžalovaného) mimo jiné vyplývá, že obžalovaný jel dne 28. 2. 2021 po obědě do [REDAKCE] nakrmit kočku a psy a opravit auto [REDAKCE]. Kolem 17.00 - 18.00 hodin mu volala, obžalovaný říkal, že dělá na autě, a že ráno přijede. Pak jí až volal otec obžalovaného z nemocnice, že tam obžalovaného odvezl, neboť ho našel poté, co se od policistů dozvěděl, že obžalovaný měl nehodu, od které odešel. Ona o té nehodě nic neví. Ví ale, že obžalovaný nemá řidičský průkaz, protože mu ho sebrali asi v lednu či únoru 2018, když ujížděl policii, a pak mu našli v krvi nějaké drogy.
8. Otec obžalovaného, tedy [REDAKCE] v úředním záznamu o vysvětlení uvedl, že dne 1. 3. 2021 kolem 7.30 hodin jel do [REDAKCE] kde bydlí obžalovaný, obstarat psy. Všude se svítilo, byly otevřené dveře a u domu stála policie. Policisté mu sdělili, že obžalovaný měl pravděpodobně dopravní nehodu, že našli jeho nabourané vozidlo nedaleko [REDAKCE]. Za přítomnosti policie zajistil dům a jel se podívat na místo, kde mělo dojít k nehodě, ale to místo nenašel a v okolí nenašel ani obžalovaného, tak jel zpátky do [REDAKCE]. Tam v obýváku našel syna ležet svlečeného pod dekou, byl mokrý, hlavu a oblečení měl od krve, na ruce měl velkou řeznou ránu a moc o sobě nevěděl. Obžalovaného se ptal, jak ke zranění přišel, on věděl pouze, že naboural, ale byl malátný a skoro nic mu neřekl. Svědek naložil obžalovaného do auta a odvezl ho do nemocnice v Táboře. Mohlo to být cca v 8.30 hodin.
9. [REDAKCE] popsal, že dne 28. 2. 2021 u něj na adrese v [REDAKCE] byl obžalovaný od cca 17.00 do cca 18.00 hodin, přičemž přijel i odjel svým autem zn. [REDAKCE]. Přijel „na kafe a na pokec“. Nepamatuje si, zda si poté ještě telefonovali, je to možné. Neví, o čem si povídali při hovoru ve 22.30 hodin. Neviděl, že by obžalovaný tehdy u něj užil nějakou drogu, ale ví o něm, že je uživatelem drog a bylo na něm vidět, že je „sjetej“ a něco asi předtím, než k němu přijel, užil. Neříkal, kam potom jel.
10. Znaleckým posudkem z oboru doprava, odvětví doprava silniční, je prokázáno, že zkoumané vozidlo zn. [REDAKCE] mělo po delší dobu před nehodou neúčinné brzdy včetně brzdy parkovací. Příčinou ztráty brzdové účinnosti provozní brzdy na všech kolech byl nedostatek brzdové kapaliny v nádržce, což způsobilo zavzdušnění soustavy a odpojení brzdového potrubí od brzdového třmenu levého zadního kola. Ztráta brzdného účinku parkovací brzdy byla způsobena defektem lanovodu. Možnost zastavení vozidla byla technicky nemožná, pouze lze připustit zpomalení vlivem tzv. decelerace motoru. Délka této dráhy zpomalování je ovlivněna výškovými parametry vozovky a odporem motoru při deceleraci a zařazení vhodného rychlostního stupně. Délku této dráhy zpomalování nelze určit. V návaznosti na existenci technického stavu automobilu nebyl řidič schopen vozidlo zastavit ani účinně zpomalit.
11. Ve znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, znalec uvedl následující závěry: Stupeň ovlivnění řidiče alkoholem je v současné době posuzován zejména podle koncentrace alkoholu v jeho krvi. Postupovat analogicky při posuzování vlivu tzv. ilegálních drog je však velmi obtížné, a to zejména proto, že metabolismus i účinky jednotlivých drog jsou silně individuální a mechanismus jejich účinku je podstatně složitější než u alkoholu. Dle stanoviska Společnosti soudního lékařství a soudní toxikologie ČLS JEP je proto vhodné aplikovat při interpretaci nálezů návykových látek v krvi řidičů tzv. analytický princip, podle kterého samotná přítomnost návykové

látky nebo jejího aktivního metabolitu v krvi řidiče prokazuje negativní ovlivnění jeho schopnosti bezpečně ovládat motorové vozidlo touto látkou. Nález metamfetaminu a amfetaminu v krevním séru obžalovaného potvrzuje negativní ovlivnění jeho schopnosti bezpečně ovládat motorové vozidlo v době odběru. Míru ovlivnění návykovou látkou v době odběru krve však pouze na základě stanovené koncentrace metamfetaminu nelze určit. Z nálezů současně plyne, že obžalovaný musel být pod negativním vlivem metamfetaminu i v době deliktu.

12. Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky vyplývá, že v rámci genetického zkoumání byla nalezena shoda na úrovni individuální identifikace mezi genetickým profilem stanoveným ze stopy č. 2 (stěr ze země vedle dveří řidiče), majoritní složkou smíšených genetických profilů stanovených ze stopy č. 5 (stěr v místě zajištění trichologického materiálu – z vnitřní strany čelního skla nad řidičem v místě poškození při prohlídce vozidla – genetická stopa č. 3) a stěrů stopy č. 3 (airbag – středová část a airbag – červenohnědá skvrna) a genetického profilu obžalovaného.
13. V rámci odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat byla ze zkoumaného mobilního telefonu zn. [REDAKCE] (zajištěného při prohlídce předmětného havarovaného vozidla) zajištěna dostupná data a uložena na BD-R (č. 1. 95 p.v.). Poslední telefonický hovor z tohoto mobilního telefonu byl uskutečněn dne 28. 2. 2021 ve 22.30 hodin na telefonní číslo: [REDAKCE] délka hovoru 1 minuta, 5 sekund. Škoda na vozidle obžalovaného byla zjištěna z odborného vyjádření.
14. Skutkový stav je dále prokazován úředními záznamy Policie ČR, videozáznamem z kamery ve služebním vozidle Policie ČR, protokolem o ohledání místa činu včetně náčrtku a fotodokumentace, protokolem o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků včetně fotodokumentace, protokolem o nehodě v silničním provozu včetně plánu a fotodokumentace a lékařskými zprávami.
15. V hlavním líčení byl přehrán záznam jízdy vozidla v době, kdy probíhal služební zákrok policie.
16. Po zhodnocení všech shora provedených důkazů jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech, dospěl soud k závěru, že vina obžalovaného byla bez jakýchkoli pochybností prokázána. Proto bylo rozhodnuto odsuzujícím rozsudkem.
17. Pokud jde o přečin ohrožení pod vlivem návykové látky, toto jednání obžalovaného je prokázáno vedle jeho doznání (stran předchozího užití pervitinu) také závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie. Byť obžalovaný tvrdí, že v době jízdy na sobě již ovlivnění drogou nijak nepocíťoval, míra ovlivnění obžalovaného drogou metamfetamin v souladu se stanoviskem Nejvyššího soudu ČR sp. zn. Tpjn 300/2020 přesahuje hranici 150 ng/ml, odkdy je třeba uvažovat o tzv. stavu vylučujícím způsobilost k výkonu činnosti řidiče. Proto je zcela na místě jednání obžalovaného právně kvalifikovat jako přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Podstatným kvalifikačním znakem je v této věci i způsobení dopravní nehody. K tomu je třeba odkázat na ustanovení § 47 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, podle něhož se dopravní nehodou rozumí událost v provozu na pozemních komunikacích, například havárie či srážka, která se stala nebo byla započata na pozemní komunikaci, a při níž dojde k usmrcení nebo zranění osoby nebo ke škodě na majetku v souvislosti s provozem vozidla v pohybu, byť jejím jediným účastníkem byl pouze sám obžalovaný, který si tím sám přivodil ublížení na zdraví a také škodu na majetku.
18. Obžalovaný dále naprosto nerespektoval dostatečně zřejmým a viditelným způsobem projevenou výzvu policisty [REDAKCE] k zastavení vozidla. Policista byl uniformovaný, označený reflexními prvky, znamení k zastavení vozidla dával červeným světlem. Viditelnost byla dobrá. Policista stál v bezprostřední blízkosti osvětleného služebního vozidla policie (rovněž s reflexními prvky). Ze stylu jízdy vozidla řízeného obžalovaným je zřejmé, že policistu zaregistroval (viz prvotní zpomalení vozidla a změna světla na tlumená), nicméně následně se rozhodl výzvu policisty

naprosto ignorovat, vozidlo zrychlil přidáním plynu (ještě když se toto nacházelo před policistou), policista v zájmu záchrany svého života a zdraví sám před příjíždějícím vozidlem ustoupil, čímž zcela nepochybně střetu zabránil. Obžalovaný přidal plyn, čímž vozidlo zrychlil, ačkoliv sám věděl, že kdyby policista neodstoupil, nebyl on schopen vozidlo za použití brzd zastavit (tyto byly naprosto nefunkční). Policista na místě zcela nepochybně vykonával svou pravomoc, když prováděl kontrolu vozidel v souvislosti s opatřeními kvůli pandemii covid-19.

19. Obhajoba obžalovaného, že nebylo jeho úmyslem či cílem „najat do policisty“ neobstojí ve světle toho, co bylo zjištěno. Bylo totiž prokázáno, že obžalovaný jako řidič vozidla, který měl na výzvu policisty toto vozidlo zastavit, místo aby zastavil, či se pokusil alespoň za užití tzv. podřazování rychlostí zastavit včas, protože policista musel být vzhledem k reflexním prvkům viditelný dostatečně, zachoval se zcela naopak, plyn přidal a z místa ujel, až po krátké chvíli v lese naboural do stromu, když patrně vlivem rychlosti vozidla a nefunkčních brzd vozidlo nebylo dobře ovladatelné. Konkrétní umístění policisty na vozovce plyne z jeho výpovědi a z výpovědi kolegy [REDAKCE] jakož i z kamerového záznamu. Obžalovaný svou pokračující jízdou tedy zcela nesporně policistu ohrožoval. V těchto zjištěných okolnostech lze spatřovat minimálně zavinění ve formě úmyslu tzv. nepřímého ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, podle něhož obžalovaný věděl, že svým jednáním může porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn.
20. Opatřeními důkazy tedy bylo prokázáno také to, že obžalovaný poté, co nerespektoval výzvu uniformovaného policisty Obvodního oddělení Policie ČR [REDAKCE] k zastavení motorového vozidla, na něj motorovým vozidlem najížděl, čili užil násilí v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby ve smyslu § 127 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, a takový čin spáchal se zbraní ve smyslu § 118 trestního zákoníku (tedy jedoucím a nebrzdícím osobním vozidlem), naplnil po objektivní a subjektivní stránce všechny znaky skutkové podstaty zločinu násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.
21. Pokud jde o trest, soud postupoval dle zásad uvedených v ustanoveních § 38 a § 39 trestního zákoníku a posuzoval existenci polehčujících a přitěžujících okolností tak, jak jsou tyto definovány v ustanoveních § 41 a § 42 trestního zákoníku. Zvažoval osobní a majetkové poměry obžalovaného a možnosti jeho nápravy. Hodnotil rovněž jeho trestní minulost, přitom musel uzavřít, že jeho dřívější odsouzení mu již nemůže přitěžovat, neboť podmíněný trest odnětí svobody byl osvědčen a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů byl již vykonán. Přitěžuje mu ovšem částečně přestupek, jehož se dopustil dne 25. 1. 2019, a kterým byl uznán vinným. Šlo o přestupek spočívající v bezdůvodném odmítnutí vyšetření, zda při řízení vozidla není ovlivněn jinou návykovou látkou. Přitěžuje mu i okolnost, že spáchal více trestných činů. Jelikož je obecně známo, že v době činu trval tzv. nouzový stav v důsledku pandemické situace v souvislosti s nemocí covid-19, přičemž v brzkých ranních hodinách byl v té době zákaz vycházení a policie mimo jiné vykonávala dohled nad dodržováním opatření v souvislosti s pohybem obyvatel mezi okresy, lze zcela nepochybně konstatovat, že obžalovaný se ve smyslu ustanovení § 42 písm. j) trestního zákoníku, dopustil projednávaného činu během krizové události. Byť v případě obžalovaného spíše převažují přitěžující okolnosti, lze na druhé straně konstatovat, že v důsledku správné reakce poškozeného [REDAKCE] nedošlo k žádné újmě na jeho zdraví, takže jediným poškozeným jak na zdraví, tak na majetku byl v tomto případě jedině obžalovaný sám. Proto dospěl podepsaný soud k závěru, že postačí obžalovanému uložit výchovný trest, a to trest odnětí svobody podmíněně odložený. Je nutné jej však ukládat jako tzv. trest úhrnný podle zásady uvedené v ustanovení § 43 odst. 1 trestního zákoníku. Úhrnný trest se ukládá podle sazby uvedené u přísnějšího ze sbíhajících se trestných činů, která je v případě zločinu podle § 325 odst. 2 trestního zákoníku 6 měsíců až 6 let. Jako přiměřený všem okolnostem případu se podepsanému soudu jevil úhrnný trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců se zkušební dobou v trvání 36 měsíců.
22. Obžalovaný se dopustil několika závažných pochybení coby řidič motorového vozidla, a to poměrně flagrantních. V prvé řadě řídil motorové vozidlo, ač neměl platné řidičské oprávnění. Dále

řídil vozidlo po předchozím užití omamné a psychotropní látky. S vozidlem vyjel do provozu, přestože po technické stránce se nacházelo v naprosto nevyhovujícím stavu. Není přitom vůbec rozhodné, že s vozidlem vyjel v brzkých ranních hodinách, kdy kapacita provozu nebyla až tak velká. Navíc se obžalovaný vůči policistovi zachoval tak, že jej ohrozil, když nerespektoval jeho pokyn k zastavení. Vědom si zcela nesporně všech svých shora uvedených pochybení, místo aby se snažil být za použití řazení na nižší rychlostní stupně postupně vozidlo zastavit, místo toho ještě před policistou přidal plyn, zrychlil a policejní hlídce se snažil ujet. Za této situace nezbylo než konstatovat, že v případě obžalovaného je plně odůvodněno uložení trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů, a že tento trest musí být přísnější. Obžalovaný navíc jako řidič neselhal poprvé, když v této souvislosti je zapotřebí zmínit jeho dřívější odsouzení pro přečin na úseku dopravy, jakož i již shora konstatovaný přestupek. Ze všech těchto uvedených důvodů byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů v trvání 4 let.

23. O náhradě škody nebylo rozhodováno, neboť poškozený [REDAKCE] žádnou škodu v adhezním řízení neuplatnil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce. Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Tábor 25. listopadu 2021

Mgr. Helena Mörtlová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Skopcová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 27.01.2022. Připojení doložky provedla Věra Cásková dne 14.02.2022.

